«Adem ile Musa münakaşa ettiler. Musa Ey Adem! Sen bizim babamızsın. Sen bizi mahrumiyete düşürdün ve Cennetten çıkarttın! dedi. Adem de ona: Sen, Allah'ın kelamı ile seçkin kıldığı bir kimsesin ve senin için eliyle (Tevrat'ı) yazdığı Musa'sın. Öyle iken sen, Allah'ın beni yaratmasından kırk sene evvel üzerime takdir buyurduğu bir işten dolayı mı beni kınıyorsun? dedi. Böylece Adem, Musa'ya galip geldi. Adem, Musa'ya galip geldi.»

Ebu Hureyre'den -radıyallahu anh-'den rivayet edildiğine göre, Allah Rasûlü - sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Adem ile Musa münakaşa ettiler. Musa Ey Adem! Sen bizim babamızsın. Sen bizi mahrumiyete düşürdün ve Cennetten çıkarttın! dedi. Adem de ona: Sen, Allah'ın kelamı ile seçkin kıldığı bir kimsesin ve senin için eliyle (Tevrat'ı) yazdığı Musa'sın. Öyle iken sen, Allah'ın beni yaratmasından kırk sene evvel üzerime takdir buyurduğu bir işten dolayı mı beni kınıyorsun? dedi. Böylece Adem, Musa'ya galip geldi. Adem, Musa'ya galip geldi.» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

«Adem ile Musa münakaşa ettiler.» Yani herbiri diğerine burhan ve delilini zikretti. Bu olay Musa –aleyhisselam-'ın vefatından sonra yahut rüyada gerçekleşmiş olabilir. Çünkü peygamberlerin rüyaları vahiydir. Bu gibi konularda teslimiyet sergilemeliyiz. Olayın gerçek manada hakikatini bilmemiz mümkün değildir. «Musa Ey Adem! Sen bizim babamızsın. Sen bizi mahrumiyete düşürdün ve Cennetten çıkarttın! dedi.» Bizi mahrum bırakan ve cennetten çıkarılmak ile sonuçlanan hata ile doğru yoldan ayrılmamıza sebep oldun. Bu olayın ardından bizler şeytanların bizi saptırması ile karşılaştık. «Adem de ona: Sen, Allah'ın kelamı ile seçkin kıldığı bir kimsesin.» Allah Teâlâ seni seçerek, konuştu ve kelamını sana duyurdu. Bu özellik Musa –aleyhisselam-'ın diğer peygamberler arasındaki bir hususiyetidir. Zira yüce Allah kendisi ile arada hiçbir aracı olmadan konuşmuş, kelamını duyurmuştur. «Ve senin için eliyle (Tevrat'ı) yazdığı Musa'sın.» Senin için Tevrat'ı kendi eliyle yazmıştır. Bu habere olduğu gibi iman etmeli, keyfiyetsizce, tahrif etmeden, hiçbir şeye benzetmeden ve inkâra düşmeden ispat etmeliyiz. «Öyle iken sen, Allah'ın beni yaratmasından kırk sene evvel üzerime takdir buyurduğu bir işten dolayı mı beni kınıyorsun?» Nasıl olur da yüce Allah'ın beni yaratmadan kırk yıl önce levh-i mahfuzda, Tevrat sahifeleri ve levhalarında yazmış olduğu bir şeyden dolayı beni kınarsın. «Böylece Adem, Musa'ya galip geldi.» Yani Adem'in delili Musa'nınkinden üstün oldu. Allah'ın salat ve selamı ikisinin üzerine olsun. Yüce Allah Adem'in cennetten

çıkarılacağını, yer yüzüne ineceğini biliyordu. Nasıl olur da bu konudaki yüce Allah'ın ilminin olduğu bir olayı geri çevirebilirdi. Adem –aleyhisselam-'ın delili üstün oldu. Çünkü hakkında takdir olan bir şeyi değiştirmek ve onu geri çevirmek mümkün değildi. Bilakis bu başına gelenler her şeyi çok iyi bilen ve her şeye kadir olan yüce Allah'ın takdir etmesinden başka bir şey değildi. Bu sebeple böyle bir olayı ne def etmek ve ne de olduktan sonra ortadan kaldırmak mümkündür. Önünde tek bir seçenek vardır, o da teslim olmaktır. Bütün bunlarla birlikte kader henüz ortaya çıkıp, yaşanmamış şeyler için delil olarak sunulamaz. Çünkü insan emirlere itaat etmek, yasaklardan kaçınmakla emir olunmuştur. Olaylar henüz yaşanmadan önce insan kendisi için kader olarak belirlenen şeyin ne olduğunu bilemez. Olay başına gelir ve def etmek mümkün olmaz ise kadere teslim olunmaktan başka bir yol yoktur. Bu Allah'ın kaderidir. Ne dilerse onu yapar diyerek, işlediği günah için istiğfarda bulunup, Rabbine tövbe eder. Bu olaydan anlaşılan o dur ki, Adem Musa'ya galip gelmiştir. Çünkü Musa Adem'i kendi soyundan gelen insanların işledikleri günahlar sebebiyle kınamıştır. Adem ise başına gelen bu olayın bir kader olduğunu dolayısıyla bu olayın yaşanmak zorunda olduğunu ileri sürmüştür. İster bu olaylar kulların kendi elleriyle işlediklerinden dolayı başlarına gelen belalar olsun ve ister başka hususlar olsun fark etmez aynıdır. Kulun sabır ve teslimiyet göstermesi gerekir. Ama bütün bunlar suç işlemiş suçluların kınanması ve cezalanmasını ortadan kaldırmaz.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/8317